

"□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□"

உலகத்தில் இ

றவைனின் படபைப்புகளில் மிகவும் உயர்ந்த படபைப்பு மனிதப் படபைப்பே ஆகும். "□□□□□□
□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□"

என்கிறாள் ஒஷபைப் பாட்டி. மனிதனுக்கு உள்ள ஆறாவது அறிவான பகுத்தறிவும், அதையொட்டிய அவனது சயெல் பாடகளுமே அவனபைப் பிற உயிர்களிலிருந்து வறெுப டுத்தி உயர்த்துகின்றன.

ஆறாவது அறிவபைப் பயன்படுத்து சயெலாற்றாதவன் விலங்காகவே கருதப்படுகிறான். புல் முதலிய ஓரறிவு உயிர்கள் முதல் ஐயறிவு உடயை விலங்குகள் வர எந்த உயிரினமும் பசேுவதில்லை. அவகைள் உண்டாக்கும் ஒலி வறெும் கப்சலாகவே இருக்கிறது.

ஆனால் மனிதன் மட்டுமே தன்னுடயை உள்ளக் கிடக்கயை வெளிப்படுத்தும் திறனபைப் பறெற்றிருக்கிறான். மொழி மனிதனுக்கு மட்டுமே உண்டு. மொழியின் மலமே மனிதன் தன் எண்ணங்களபைப் பிறருடன் பரிமாற்றம் செய்து கொள்ள முடிகிறது.

மனிதனின் அறிவு வளர்ச்சிக்கு மொழியே பறெும் துணயாக விளங்குகிறது. மனிதனின் பண்பாட்டுச் சிறப்பிற்கும் மொழி வழி வகுகிறது. மொழி இல்லாத மனித வாழ்க்கயைகை் கற்பனசயெத்து பார்த்தால் ஓர் வறெுமயான நிலயை உள்ளதகை் காணலாம்.

உலகில் ஆயிரக்கணக்கான மொழிகள் மனிதர்களால் பச்சேப்படுகின்றன. அவைகளில் எழுதும் மொழியாக இல்லாமல் பச்சேம் மொழியாக மட்டுமே உள்ள மொழிகள் எண்ணற்றவை. பழமையினாலும், இலக்கிய வளத்தாலும் புகழ் பெற்று விளங்கும் மொழிகளில் தமிழ் மொழி தலையாயது. 'என்றிவள் பிறந்தாள் என்றுலகறியா' ஏற்றம் கொண்டவள் தமிழ்த்தாய்! கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே முன்தோன்றிய மத்த மொழி தமிழ் மொழி! இலக்கணம் கண்டபின் இலக்கியம் கண்டனரா அல்லது இலக்கியம் கண்டபின் இலக்கணம் கண்டனரா என்று ஆராய்ந்து அறிய முடியாத சிறப்பினை உடையது தமிழ்!

□□□□□□□□

தமிழ் மொழியிலேயே முதன்முதலில் தோன்றிய நல்லாக "அகத்தியம்" என்னும் நல்லசை சொல்வார்கள். அகத்தியரால் இயற்றப்பட்டு விநாயகரால் எழுதப்பட்ட நல்ல என்று அருணகிரிநாதரால் திருப்புகழில் குறிப்பிடப்படுவது இந்நல்லதான். ஆனால் தற்சமயம் நம்மிடம் வழங்கும் தமிழ்நல்லங்களிலேயே மிகப்பழமையான நல்ல தொல்காப்பியம். ஆகையால் இன்று நம்மிடம் இருக்கும் தமிழ்நல்லங்களில் காலத்தால் முதன்மையான நல்ல தொல்காப்பியம். தமிழின் சிறப்புவாய்ந்த நல்லங்களில் திருக்குறளே முதன்மனை வகிக்கிறது. ஆனால் அனதத்து நல்லங்களும் இல்லாததொரு விசேஷ சிறப்பு ஒளவையின் நல்லான "ஆத்திசுடி"க்கு உண்டு.

□□□□□□□□□□□□□□

ஒளவைப் பாட்டி விநாயகர் மலே பல பாடல்கள் இயற்றி இருந்தாலும், இவரின் விநாயகர் அகவல் என்னும் பாடல் தொகுப்பு மிகுந்த பிரசித்தி அடந்த ஒன்று. இந்நூல் பாடலை அவர் எப்போது இயற்றினார் தெரியுமா? ஒரு முறை சூந்தரமரத்தி நாயனார் கலை சலெல்ல இறவைனை வண்ட, இறவைனும் அவருக்கு யானையை வாகனமாய் அளித்து அருளி, விரைவில் கலை வராமாறு பணிக்கின்றார். அவர் இனிய நண்பர் ஆன சரேமான் பெருமாள் நாயனார் என்னும் அரசரும் இதனை அறிந்து தமக்கு திரைமலே ஏறிக் கலைபை பயணத்தசை சூந்தரமரத்தி நாயனார் மாருடன் தொடங்குகின்றார்.

சலெல்லும் வழியில் திருக்கோவலார் என்னும் ஊரில் உள்ள பிள்ளையார் கோயிலில் ஒளவைப் பாட்டி விநாயகருக்குப் பஜனைகள் செய்து கொண்டிருந்தார். அவரைக் கடந்து சன்ற சூந்தரமரத்தி நாயனாரும், சரேமான் பெருமாள் நாயனாரும், ஒளவையிடம் தாங்கள் திருக்கலை சலெவதாய்த் தெரிவிக் ஒளவைப் பாட்டியும், சரி என்று சொல்லிவிட்டுத் தன் வழிபாட்டை அவசர அவசரமாக தொடர்ந்தாள். வழிபாட்டு நடக்கும் போது ஒளவைப் பாட்டி,
 "□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□□□"

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□ □□□ □□□"

என்று ஆரம்பிக்கும் விநாயகர் அகவலைப் பாடித் துதிக்கின்றார். இந்தப் பாடல் தொகுப்பானது யோக சாஸ்திரங்களைச் சொல்லித் தருவது. இதில் யோகத்தின் ஆரம்பமான மஹாதாரத்தில் குடி இருக்கும் கணபதியைத் துதிப்பதில் ஆரம்பித்துக் கட்சியில் சகஸ்ராரம் என்னும் யோகசித்தியை அடையும் விதம் குறித்துப் பாடியுள்ளார்.

"சத்தத்தினுள்ளே சதாசிவம் காட்டி
 சித்தத்தினுள்ளே சிவலிங்கங்காட்டி
 அணுவிற்கணுவாய் அப்பாலுக்கப்பாலாய்
 கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி"

என்று பாடி அந்தச் சதாசிவனின் உள்ளொளியைக் காட்டித் தந்தது பற்றிப் பாடி இருக்கின்றார். இதனால் மனம் மகிழ்ந்த விநாயகர் ஓளவலைப் பாட்டியைத் தன் துதிக்கையால் ஓரே தடிக் காகத் தடிக் கிக் கலையில் உட்கார்த்தி வதைத்துவிட்டார். ஓளவலைப் பாட்டிக் குமிக் கமகிழ்ச்சி. அப்போது தான் மெதுவாக அங்கே வந்தனர் சரேமான் பெருமாள் நாயனாரும், சூந்தரமீரத்தி நாயனாரும். இருவருமே ஓளவலைப் பார்த்துத் திகைத்தனர். என்ன இது? நாம் பார்க்கும் போது கிழவி கிளம்பக் கூட இல்லையே? இப்போ இங்கே எப்படி என்று கேட்க ஓளவலை பதில் சொல்கின்றாள்:

"மதுர மொழி நல் உமையாள் புதல்வன் மலர்ப்பதத்தை
 மூதிர நினைய வல்லார்க்கரிதோ முகில் போன் முழங்கி
 அதிர நடந்தீ ம் யானையும்தரேம அதன்பின் வருங்
 குதிரையுங் காதுங் கிழவியும் காதுங் குலமன்னரே!"

என்று தான் மதுரமான் மொழியுடைய உமையம்மையின் புதல்வன் ஆன விநாயகனைத் துதித்து வந்ததால் அவன் அருளாலே, யானைக்கும், குதிரைக்கும் முன்னாலயே கலை வந்ததாய் முடிந்தது என்று சொல்கின்றார்

"தமிழ்த்தாத்தா" என்று நூற்றமைப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பிறந்த உ.வ.சாமிநாதய்யரை அழகைக் கிறோம். ஆனால் "தமிழ்ப்பாட்டி" என்று அழகைக் கப்படுகின்ற பெருமையைப் பெற்ற ஓளவையே ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரயே தோன்றிவிட்டாள்.

000000

ஓளவையின் வரலாறு, காலம் ஆகியவை இன்னும் சரியாக வரையறுக்கப்படவில்லை. ஓளவையின் பெயரால் பல பாடல்களும், சில நூல்களும், சில கதைகளும் நிலவிவருகின்றன. அவற்றை வதைத்துப் பார்க்கும் போது சூமார் ஆயிரத்தனை நூறு ஆண்டுக் கால கட்டத்திற்குள் குறைந்தது மட்டுமே ஓளவையார் களாவது இருந்ததாகத் தோன்றும். அனதை துக் கதைகளும் இணக்கப்பட்டது, கதம் பமாக ஒரு வரலாறு பின்னப்பட்டது, அதாவே ஓளவையாரின் வாழ்க்கைச் சரிதமாக, சிவிவழி மரபாகக் கூறப்பட்டது வருகிறது.

அவர் ஆதிபகவன் ஆகிய இருவருக்குப் பிறந்து, பிறந்தவுடனயே பெற்றோராலால் கைவிடப்பட்டது, பாணர் ஒருவரால் கண்டெடுக்கப்பட்டது, வளர்க்கப்பட்டதாக அவ்வரலாறு கூறுகின்றது. அவர் சிறுவயதில் இருந்தே விநாயகரை வழிபட்டு அவர் மலே மிக்கபக்திபிண்டுவழிபாடிகள் நடத்திவந்தார். திருமணத்தில் அவருக்கு ஆசையே இல்லலை. என்றாலும் பெற்றோர் வளர்ப்பாக இருந்தாலும் தங்கள் மகளுக்கு முறையாகத் திருமணம் செய்து பார்க்கவே ஆசைப்பட்டனர். ஆகவே ஒருபயனைப்பார்த்து நிச்சயமும் செய்தனர். ஆனால் ஓளவகைகோ திருமணத்தில் நாட்டமே இல்லலை. என்ன செய்து? தன் ஊரில் இருந்த காளத்தங்கரைப் பிள்ளையாரிடம் வணேடிக் கொண்டார் ஓளவகைப்பாட்டி. ஆனால் அப்போது அவர் பாட்டி அல்ல. இளம்பெண்தான். அந்த இளம்பெண் இவ்வாறு வணேடித்துதித்ததும் அவளுக்கு உண்மையிலயே திருமணத்தில் நாட்டம் இல்லலை என்பதைப் புரிந்து கொண்ட பிள்ளையார், அவளை அந்தச் சிறுவயதிலயே கிழவி ஆக்கினார்.

இவ்விதம் சிறுவயதிலயே கிழவி ஆன அந்தப் பெண்தான் ஓளவகைப்பாட்டி என்று நம் அனைவராலும் அழகைக் கப்படுகின்றாள் அவர் கன்னிப்பருவத்திலயே மதுமயையையும் துறவறத்தையும் விநாயகபெருமானின் பரேருளால் பெற்றதாகவும் அது கூறுகின்றது. அதிகமானிடம் நெருங்கிய நட்புபிண்டுவது, அவரால் ஆதரிக்கப்பட்டது, அவரிடமிருந்து கருநெல்லிக்கனி ஒன்றைப்பெற்று, உண்டு, அதன்மீலம் அழியாத உடலையும் நீண்ட ஆயுளையும் பெற்றார்; அதிகனாக் காகத்தொண்டமானிடம் தடுத்துச் சின்றார்; தமிழகம் முழுமயையையும் நடையிலயே வலம் வந்திருக்கிறார்; பலமன்னர்கள்க்கு ஆலோசனைகளையும் புத்திமதியும் சொல்லியிருக்கிறார்; மிக்கமன உரம் மிக்கவர்; அஞ்சாமலை, வறாக்கியம், ஈரம், இரக்கம், சொல்வன்மை, இறவைனின் திருவரூள், அற்புத ஆற்றல்கள், சித்திகள் மூதலியவைபடதைத் தவர்; எளிமையின் சின்னம்; ஏழையின் தோழி; பொன்னுக்கும் புகழ்க்கும் பெரும்பான்மையானபுலவர்கள் பாடிவரும்போது கழுக்கும் பாடியவர்.

கம்பர், ஓட்டக்கத்தர் ஆகியோருடன் போட்டியிட்டார். சங்கப்புலவர்களால் மூதலில் புறக்கணிக்கப்பட்ட திருக்குறள்க்காக, சங்கப்புலவர்களமைண்டும் கட்டி, பெற்றாமரதை திருக்காளத்தில் சங்கப்பலகையைத் தோன்றச்செய்து, அதன்மீது திருக்குறள் சுவடியை வைத்து, தாங்கச்செய்து, குறளின் சிறப்பை உணர்வித்து, அரங்கேற்றம் பெற உதவினார். பாரிவள்ளலின் இறப்புக்குப்பின்னர், அவரின் உயிர்த்தோழர் கபிலரின் மறைவுக்குப்பிறகு, பாரிமகளிரை திருக்கோவலிர் மலையமான் திருமுடிக்காரி மன்னன்க்கு மணமுடித்து வைத்தார்.

சுந்தரமூர்த்தி நயனாரும் சரேமான் பெருமாள் நாயனாரும் முறையே யானை, குதிரை மீதறிக் கொண்ட திருக்கயிலகைக்குச் செல்லும்போது, விநாயகர் பிஜயைச்செய்து,

விநாயகர் அகவலைபாடி, விநாயகப்பெருமானின் ஆற்றலால் அவர்களுக்கு முன்னரையே உடலுடன் திருக்கயிலையை அடந்தார். இவ்வயலில்லாம் அந்த மரபுவழிக் கதைகளாலும் பாடல்களாலும் அறியப்படுபவை.

0000000000 000000

ஆராய்ந்து பார்க்கும்படித்து மயின்று ஓளவையார்களாவது இருப்பது தெரியும்:

சங்க காலத்தில் உள்ள ஓளவையே பாணர் குலத்தில் உதித்த விறலி. பரேழகியாக விளங்கி, பெரும்புலமையுடனும் தரையத்துடனும் விளங்கியவர்; இவர்தான் கபிலர், பரணர், பாரி, அதிகமான் ஆகியோர் காலத்தில் வாழ்ந்தவர்; அதிகமானுக்காக தபுது சனென்றவரும் இவர்தான். அதிகமான் தந்த கருநெல்லிக்கனியை உண்டு, நீண்ட காலம் உயிருடன் இருந்தவர்; பாரிமகளிருக்கு மணமுடித்து வதை தவரும் இவர்தான். இவருடைய பாடல்கள் நற்றிணை, குறுந்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு ஆகிய நூல்களில் காணப்படுகின்றன.

சில நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு, சங்ககாலம் முடிவடைந்தது. நீண்ட காலம் உயிருடன் இருக்கும் காயசித்தி ஆற்றலகை கருநெல்லியின் மயிலம் பெற்ற ஓளவை, பின்னர், சங்கம் மருவிய காலத்தில், திருக்குறளை அரங்கேற்றம் செய்ய உதவியிருக்கலாம். இன்னும் சில நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னர், யோகசாத் திரங்களில் கரைகண்டவராக ஓளவையார் காணப்படுகிறார். அப்போது இவர் விநாயக உபாசனையையும் செய்து வந்திருக்கிறார். விநாயக உபாசனை, குண்டலினி யோகம் ஆகியவற்றைத் தமிழகத்தில் பிரபலப்படுத்துவதில் இவர் பெரும்பங்கு ஆற்றியிருக்கிறார். "ஓளவை குறள்" என்னும் சித்தர் நூலை எழுதியவரும் இவராக இருக்கலாம். சாகாக கலையைப் பற்றி அந்நூலில் இவர் கற்றியுள்ளார். எட்டாம் நூற்றாண்டில், சூந்ரமபுரத்திநாயனார் காலத்தில் "விநாயகர் அகவலை"ப் பாடியவருடன் விநாயகரின் பரேரூளால் தன் உடலுடன் திருக்கயிலையை அடவைத்துடன் இந்த ஓளவையாரின் வரலாறு பபுர்த்தியாகும்.

கம்பர், ஓட்டக்கத்தர் காலத்தில் வாழ்ந்த இன்னொரு ஓளவையார், பல தனிப்பாடல்களுக்குக் காரணமாக இருந்திருக்கிறார்.

அதன்பின், சில நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு, வறேரூ ஓளவையார் இருந்திருக்கிறார்.

இவரோ அல்லது கம்பர் காலத்து ஓளவையார்தான் ஆத்திசுடி, கொன்றவைந்தன் ஆகிய நபர்களான இயற்றியவர். ஆனால் இவர்களில் கட்சை ஓளவையார்தான் மதுரையையும் நல்வழியையும் ஆக்கியுள்ளார்.

ஐஐஐஐஐஐஐஐஐஐ ஐஐஐஐஐஐஐஐஐஐ

மிகப்பெரிய பெரிய நீதிநபர்கள் பலவற்றுள் காணப்படும் விஷயங்களின் சாரமாக அமைந்துள்ள அனாதை நூதிகளையும் நீதிக்கருத்துக்களையும் "ஆத்திசுடி", கொன்றவைந்தன் ஆகிய நபர்களில் எளிய சொற்களால் அமைந்த, சிறிய வாக்கியங்களில் காணலாம். இளஞ்சிறார்கள் மிக எளிதாய் ப்படித்து, புரிந்து, மனனம் செய்துகொள்ளும்படி அமைந்தவை அவை. அத்தனை இளவயதில் மனனம் செய்யப்பட்டு விட்டதால், பசுமரத்தாணி போல் அவை மனதில் பதிந்துவிடுகின்றன. அவற்றைப் படித்த மனிதனின் அல்லது சொல்லக்கூட மனிதனின் ஆழ்மனதின் மிக ஆழத்தில் பதிந்து விடுவதால் அந்த மனிதனின் சிந்தனை, செயல்யாவற்றிலும் அவை பிரதிபலிக்கும். சூர்ணக்கச்சொன்னால், அந்த மனிதனின் மனச்சாட்சியை இந்த நீதிவாக்கியங்கள் உருவாக்கி, நிலைபெறவும் செய்கின்றன.

சமுதாயத்தின் எந்த மட்டத்தில் இருப்போரும் இவற்றையெல்லாம் நீதிக்காகக் கற்று, கூட்டுவந்த காலங்களில், தமிழ் சமுதாயத்தினிடத்தில் குற்றச்செயல்களின் விகிதம் இன்றை விட குறைவாகவே இருந்திருக்கின்றது.

"பதஞ்சலியோகசுத்திர"த்தைப் போன்ற சுத்திரங்களின் வடிவில் இந்நபர்கள் அமைக்கப்பெற்றிருக்கின்றன.

இவற்றில் "ஆத்திசுடி" மிகச்சிறிய வாக்கியங்களாலும் "கொன்றவைந்தன்" சற்றுப்பெரிய வாக்கியங்களாலும் ஆகியவை. "இன்னதைச்செய்" அல்லது "இன்னதைச் செய்யாதே", "இப்படிச்செய்தால் நல்லது", "இப்படியெல்லாம் செய்தால் தீமை" என்ற பாங்கில் அவை அமைந்திருக்கும்.

"ஐஐஐஐஐஐஐஐஐஐ" என்ற பெயர் "ஆத்திமாலையை அணிந்திருப்பவன்" என்ற பொருளதைத் தரும். இந்த இடத்தில் இது விநாயகரகைக் குறிக்கிறது.

"0000000000000000"- சிவன் ; அவனுடைய "சிலைவன்" - விநாயகன் . இந்த இரு பெயர்களும்மே மூறையே அந்த நபர்களின் கடவுள் வாழ்த்தின் மூதல் இரு சொற்களாக அமைந்தவை.

ஆக, இரு நபர்களும்மே தம்முள் கடவுள் வாழ்த்துப் பெற்ற கடவுள் நாயகனுடைய பெயரைத் தாங்கியே, காலத்தவைவென்று நிற்கின்றன.

"00000000"என்னும் நபல் வண்பாக்களால் ஆகியது. இது நீ திகளகைக் கற்றுவுதோடும் அல்லாமல், உலக உண்மையையும், நடப்புகளையும், யதார்த்தங்களையும், விளக்குகின்றது. ஓவ்வொரு கருத்துக்கும் உவமை கற்றும் நயம் படவைத்து. முப்பது வண்பாக்கள் உடையது இந்நபல்.

"00000000"என்னும் நபலும் வண்பாக்களினால் ஆனதுதான். இதில் உலகியல் வாழ்வின் உண்மையையும், ஊழின் வலியையும், இறைநம்பிக்கையையும் வலியுறுத்துகிறார் ஓளவையார். நாற்பது பாடல்கள் கொண்டது இன்னபல்.

இவையே தமிழ்மொழியின் தலையாய நீ திநபல்கள்.

மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோயிலில் உள்ள சங்கத்தார் கோயிலில், தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைவர் "இறையனார்" என்னும் "திரிபுரம் எரித்த விரிசடகைகடவுளின்" பக்கத்திலேயே அமர்ந்திருக்கும் பெருமையை ஓளவையார் பெற்றிருக்கிறார்.

0000000000 00000000 :

000000000000,00000000 0000000000,00000000, 00000000

000000000000

கடவுள் வாழ்த்து

ஆத்தி சட்டி அமர்ந்த தவேனை
ஏத்தி ஏத்தித் தொழுவோம் யாமே.

000000 000000000000

1. அறம் சயெ விரும்பு
2. ஆறுவது சினம்
3. இயல்வது கரவலே
4. ஈவது விலக்கலே
5. உடயைது விளம்பலே
6. ஊக கமது கைவிடலே
7. எண் எழுத்து இகழலே
8. ஏறபது இகழ்ச்சி
9. ஐயம் இட்ட உண்
10. ஒப்புரவு ஒழுகு
11. ஒதுவது ஒழியலே
12. ஒளவியம் பசேலே
13. அஃகம் சூருக்கலே

000000000000 0000000000

14. கண்டொன்று சலால்லலே
15. நபு பபால் வளலை
16. சனிநீ ராடு
17. ஞயம்பட உரலை
18. இடம்பட வீ டு எடலே
19. இணக்கம் அறிந்து இணங்கு
20. தந்தை தாய் ப்பணை
21. நன்றி மறவலே
22. பருவத்தே பயிர் சயெ
23. மண்பறித்து உண்ணலே
24. இயல்பு அலாதன சயெயலே
25. அரவம் ஆட்டலே
26. இலவம் பஞ்சில் துயில்
27. வஞ்சகம் பசேலே
28. அழகம் அலாதன சயெயலே
29. இளமையில் கல்
30. அரனை மறவலே
31. அனந்தல் ஆடலே

□□□ □□□□□□□□

32. கபிவது மற
33. காப்பது விரதம்
34. கிழமைப்பட வாழ்
35. கீழ்மை அகற்று
36. குணமது கவைடலே
37. கபிப் பிரியலே
38. கடுப்புத்து ஒழி
39. களே விமுயல்
40. கவைனை கரவலே
41. கொள்ளை விரும்பலே
42. கோதாட்டும் ஒழி
43. களவலை அகற்று

□□□ □□□□□□□□

44. சக்கர நெறி நில
45. சான்றோர் இனத்து இரு
46. சித்திரம் பசேலே

47. சீ ர்மலை மறவலே
48. சூளிக் கசு் சலால்லலே
49. சஃது வரூம் பலே
50. சயெ்வன தரூந் தசு் சயெ்
51. சரேடம் அறந் து சரே
52. சயெனெத் தரரயலே
53. சலாற் சலாரவு படலே
54. சலாம்பித் தரரயலே

000 0000000000

55. தகக் கலானு் எனத் தரர
56. தானமது வரூம் பு
57. தரூமாலுக் கு அடமலை சயெ்
58. தீ வரனலை அகற்று
59. துனப் பத் தரூக் கு இடம் கலாடலே
60. தஃக் கர வரனலை சயெ்
61. தயெ்வம் இகழலே
62. தசேத் தலாடு ஓட்பர வரழ்
63. தயெல் சலால் களேலே
64. தலானு் மலை மறவலே
65. தலாற்பன தலாடரலே

000 0000000000

66. நனு் மலை கடபைப் பரபர
67. நாடூ ஓப்பன சயெ்
68. நரலயரரில் பரரயலே
69. நீ ரு் வரளயைாடலே
70. நூணு் மலை நூகரலே
71. நஃல் பல கல்
72. நறெப் பரரர் வரளயைவு சயெ்
73. நரேப் பட ஓழுகு
74. நரவரனலை நணுகலே
75. நலாய்ய ஁ரயைலே
76. நலாய்க் கு இடம் கலாடலே

000 0000000000

77. பழிப்பன பகரலே
78. பாம்பொடும் பழகலே
79. பிழைபடச் சொல்லலே
80. பீடும் பறநில
81. புகழ்ந்தாரைப் போற்றி வாழ
82. பஹி திருத்தி உண
83. பரியாரதைத் துணைக் கொள்
84. பதேமை அகற்று
85. பையலோடும் இணங்கலே
86. பொருள்தனைப் போற்றி வாழ
87. போர்த் தொழில் புரியலே

□□□ □□□□□□□□

88. மனம் தடும்பறலே
89. மாற்றானுக்கு இடம் கொடலே
90. மிகைபடச் சொல்லலே
91. மீதஹி விரும்பலே
92. முனைமுகத்து நிலலலே
93. மஹி கரோடும் இணங்கலே
94. மலெல்லி நல்லாள் தோள்சரே
95. மனைமக்கள் சொல்களே
96. மனைவிழியார் மனை அகல்
97. மொழிவது அற மொழி
98. மோகத்தனை முனி

□□□ □□□□□□□□

99. வல்லமை பசேலே
100. வாது முறக்கறலே
101. வித்தனை விரும்பு
102. வீடும் பறநில
103. உத்தமனாய் இரூ
104. ஊருடன் கஹி வாழ
105. வடெட்டனைப் பசேலே
106. வணைபி வினை செயலே
107. வகைறதைத் துயில் எழு
108. ஒன்னாரதைத் தறேலே

109. ஓரம் சரால்லலே

000000

கடவுள் வாழ்த்து

பாலும் தளிதனும் பாகும் பரூப்புமிவலை
நாலும் கலந்துனக்கு நான் தருவனே - கோலம்சயெ
துங்கக் காரிமுகத்து தமணியனீ எனக்கு
சங்கத் தமிழ் மன்றும் தா

00000000

புண்ணியமாம் பாவம்போல் போனநாள் சயெ்தஅவலை
மண்ணில் பிறந்தாரக்கு வதைதபொருள் -எண்ணுங்கால்
ஈதொழிய வறையில்லை; எச்சமயத்தோர் சரால்லும்
தீ தொழிய நன்மை சயெல் 1

சாதி இரண்டொழிய வறையில்லை சாற்றுங்கால்
நீ திவழுவா நறெமுறையின - மதேனியில்
இட்டார் பொடியார் இடாதார் இழிகுலத்தார்
பட்டாங்கில் உள்ளபடி 2

இடும்பகை (கு) இடும்பை இயலுடம் (பு) இதன்றே
இடும்பொய்யை மய்யென் (று) இராதே - இடும்பகடுக
உண்டாயின உண்டாகும் ஊழில் பெருவலிநோய்
விண்டாரகை கொண்டாடும் வீடும் 3

எண்ணி ஒருகருமம் யார் க்கும் சயெ ஒண்ணாது
 புண்ணியம் வந்தயெ து போதல் லால் - கண்ணில் லான்
 மாங்காய் விழவெறிந் த மாத் திரகைக்கோல் ஓக்குமடே
 ஆங்காலம் ஆகும் அவர்க்கு 4

வருந்தி அழைத்தாலும் வாராத வாரா
 பொருந்துவன போமி(ன்) என்றால் போகா - இருந்தவேகி
 நடுஞ்சம் புண்ணாக நடுந் திரம் தாம்நினதைத் து
 துஞ்சுவதே மாந்தர் தொழில் 5

உள்ளது ஒழிய ஒருவர்க்கு (கு) ஒருவர்க்கும்
 கொள்ளக் கிடயா குவலயத்தில் -வெள்ளக்
 கடலோடும் மீண்டும் கரையேறினால் என
 உடலோடும் வாழும் உயிர்க்கு 6

எல்லாப்படியாலும் எண்ணினால் இவ்வூடம்பு
 பொல்லாப் புழும்லிநோய் புன்குரம்பை -நல்லார்
 அறிந்திருப்பார் ஆதலினால் ஆம்கமலநீர்ப்போல்
 பிறிந்திருப்பார் பசோர் பிறர்க்கு 7

ஈட்டும் பொருள் முயற்சி எண்ணிந் த ஆயினும் ஊழ்
 கட்டும் படியன்றிக் கட்டாவாம் - தட்டம்
 மரியாதை காணும் மகிதலத்தீர்க்கணமின்
 தரியாது காணும் தனம் . 8

ஆற்றுப் பெருக்கற் றபிசுடும்ந் நாளும்வ வா(று)
 ஊற்றுப் பெருக்கால் உலகட்டும் - ஏற்றவர்க்கு
 நல்லகூப்பிறந்தார் நல்குந் தார் ஆனாலும்
 இல்லை என மாட்டார் இசுதை து 9

ஆண்டாண்டு தோறும் அழுது புரண்டாலும்
மாண்டார் வருவரோ மாநிலத்தீர் - வணைடா!
நமக்கும் அதுவழியே! நாம்போம் அளவும்
எமக்கென்? என்(று) இட்டு, உண்டு, இரும் 10

ஓருநாள் உணவை ஒழியின்றால் ஒழியாய்
இருநாளாகு ஏலன்றால் ஏலாய் - ஓருநாளும்
என்நோ(வு) அறியாய் இடும்பகைர் என்வயிறே
உன்னோடும் வாழ்தல் அறிது 11

ஆற்றங் கரையின் மரமும் அரசறிய
வீற்றிருந்த வாழ்வும் விழும் அன்றே - ஏற்றம்
உழுதுண்டு வாழ்வதற்கு ஒப்பில்லை கண்டீர்
பழுதுண்டு வறேறோர் பணிக்கு 12

ஆவாரையாரே அழிப்பர் அதுவன்றிச்
சாவாரையாரே தவிர்ப்பவர் - ஓவாமல்
ஐயம் புகுவாரையாரே விலக்குவார்
மயெ அம் புவியதன் மலே 13

பிச்சகைக்கு மடுத்த குடிவாழ்க்கை பசேங்கால்
இச்சபைல சொல்லி இடித்துண்கை - சிச்சீ
வயிறு வளர்க்கைக்கு மானம் அழியாது
உயிர் விடுகை சால உறும் 14

சிவாய நம என்று சிந்தித் திருப்போர்க்கு
அபாயம் ஓருநாளும் இல்லலை - உபாயம்
இதுவே(;) மதியாகும் அல்லாத எல்லாம்
விதியே மதியாய் விடும் 15

தண்ணீர் நிலநலத்தால் தக்கோர் குணம்கொடையால்
கண்ணீர் மமைமாறாக் கருணையால் - பண்ணீர் மமை
கற்பழியா ஆற்றல் கடல்சுழந்த வயைகத்துள்
அற்புதமாம் என்றே அறி 16

செய்தீ வினையிருக்கத் தயெ்வத்தை நொந்தக்கால்
எய்த வராமோ இருநிதியம்? - வயைத்து
"அறும்-பாவம்!" என்ன அறிந்து அன்றிடார்க்கு இன்று
வறும்பானை பொங்குமோ மலே? 17

பெற்றார் பிறந்தார் பெருநாட்டார் பெரூலகில்
உற்றார் உகந்தார் எனவணைடார் - மற்றோர்
இரணம் கொடுத்தால் இடுவர (;) இடாரே
சரணம் கொடுத்தாலும் தாம் 18

சவேித்தும் சனெற்றிரந்தும் தணெண்ணீர்க் கடல்கடந்தும்
பாவித்தும் பாராண்டும் பாட்டிசதைத்தும் - போவிப்பம்
பாழின் உடம்பை வயிறற்றின் கொடுமையால்
நாழி அரிசிக்கே நாம் 19

அம்மி துணையாக ஆறிழிந்த வாறொக்கும்
கொம்மை மூலபைகர் வார் கொண்டாட்டம் - இம்மை
மற்றுமைக்கும் நன்றன்று மாநிதியம் போக்கி
வறும்மைக்கு வித்தாய் விடும் 20

நீரும் நிழலும் நிலம்பொதியும் நறெகட்டும்
பேரும் புகழும் பெருவாழ்வும் - ஊரும்
வருந்திருவும் வாழ்நாளும் வஞ்சமில்லார்க்கினறும்
தரும் சிவந்த தாமரையாள் தான் 21

பாட்புட்புத் துடிபுப் பணத்தபை புததைத்துவதைத்துக்
கடுகடுட்ட மானிடரடு களுங்குள் - கடுவிட்டுங் (கு)
ஆவிதானுப் படுயினபினு யாரடு அனுபவிப்புார்
பாவிசுள்ளு அந்தபுப் பணம் 22

வடுதூளம் சடுருமடு வடுள்ளுருக்குப்புப் படுக்குமடு
பாதூள மடுலி படருமடு - மடுதடுவி
சடுனறுருந்து வூழுவடு சடுன குபுபுகுமடு
மனறுருரம் சடுன்னார மனடு 23

நீ நில்லா நறுறுபூழ் நடுய்யில்லா உணுடுபூழ்
ஆறில்லா ஊருக்கு (கு) அழகுபூழ் - மாறில்
உடனுபிறப்புப் பில்லா உடம்புபூழ் பூழடு
மடக்கடுபு இல்லா மனடு 24

ஆன மூதலில் அதிகம் சடுலவூனூலு
மானம் அழிந்து மடுகடுட்டுப்பு - படுனடுதிசடு
எல்லார்க்கும் களுள்ளூயு ஏழ்பிறப்பும்தீ யனூயு
நல்லார்க்கும் படுல்லனூம நூடு 25

மானம் குலம் கலவி வணுமடு அறுவூடுமடு
தூனம் தவர உயர் சடுசி தூளூணுமடு - தடுனினு
கடுவந்து சடுலலியர்மலே காமூறுதலுப் படுதும்
படுவந்துடுபுப் பறுந்து படுமடு 26

ஓனறுடு நினகைகினு அதுஓழிந்துடுட்டுனறுகும்
அனுறு அதுவடுனும வந்துடுதும் - ஓனறுடு
நினயூடுத மூனு வந்து நிறுபினும நிறுக்கும
எனயூடுளூம ஈசன சடுயல 27

உண்பது நாழி உடும்பது நான்குமுழம்
எண்பது கோடி நின்றைந்து எண்ணுவன - கண்புதரைந்த
மாந்தர் குடிவாழ்க்கை மண்ணின் கலம்போலச்
சாந்துணையும் சஞ்சலமேதான் 28

மரம்பழுத்தால் வளவாலவை வாவென்று கவி
இரந்தழைப்பார் யாவரும்ங் கில்லை - சூரந்தமுதம்
கற்றா தரல்போல் கரவாது அளிப்பரவே
உற்றார் உலகத்தவர் 29

தாம்தாம்முன் செய்தவினை தாமே அனுபவிப்பார்
பிந்தாமரையோன் பொறிவழியே - வந்தே
ஓறுத்தாரை எனச் செயலாம் ஊரெல்லாம் ஒன்றா
வறறுத்தாலும் போமோ விதி 30

இழுக்குடைய பாட்டிற் (கு) இசைநன்று (;) சாலும்
ஓழுக்கம் உயர்குலத்தின் நன்று - வழுக்குடைய
வீரத்தின் நன்று விடாநோய் (;) பழிக்கஞ்சாத்
தாரத்தின் நன்று தனி 31

ஆறிடும் மடேடும் மடும்புமபோலாம் சலெவம்
மாறிடும் ஏறிடும் மாநிலத்தீர் - சோறிடும்
தண்ணீரும் வாரும் தருமமே சார்பாக
உண்ணீர் மவைறும் உயர்ந்து 32

வெட்டெனவை மெத்தனவை வலெல்லாவாம் (;) வழேத்தில்
பட்டூர்வும் கோல்பஞ்சில் பாயாது - நெட்டிருப்புப்
பாரகைக்கு நகைக்குவிடாப் பாறை பசும்ரத்தின்
வரோக்கு நகைக்கு விடும் 33

கல்லானதே ஆனாலும் கபைப்பொருள் ஒன்றுண்டாயின்
எல்லாரும் சனெற்றுங் கதிர்கொள்வர் - இல்லானை
இல்லாளும் வணைடாள் (;) மற்றீ ன்றெடுத்த தாய்வணைடாள்
சலெலா(து) அவனவாயிற சலால் 34

பபுவாதே காய்க்கும் மரமுள மக்களும்
ஏவாதே நினுணர்வார் தாமுளரே - தபுவா
விரதைதாலும் நன்றாகா வித்தனெவே பதேகைக்கு
உரதைதாலும் தனோன்றா(து) உணர்வு 35

நண்டுசிப்பி வயேகதலிநாசமுறுங் காலத்தில்
கொண்ட கருவளிக்கும் கொள்கபைபோல் - ஒண்தொடீ
பதோதம் தனம்கல்விபொன்றவரும் காலமயல்
மாதர்மலே வபைபார் மனம் 36

வினபையனவைவெல்வதற்கு வதேம் மூதலாம்
அனதைதாயநபலகத்தும் இல்லை - நினபைபுதனெக்
கண்ணுறுவதல்லால் கவலைபடலே நெஞ்சே
விண்ணுறுவார்க்கில்லைவிதி 37

நன்றென்றும் தீ தனென்றும் நானென்றும் தானென்றும்
அன்றென்றும் ஆமென்றும் ஆகாதே - நின்றநிலை
தானதாம் தத்துவமாம் சம்பறுத்தாரயாககைக்குப்
பனோனவாதேடும் பொருள். 38

முப்பதாம் ஆண்டளவில் மபின்றற்று ஒருபொருளதைத்
தப்பாமல் தன்னுள் பறொனாயின் - சபெபும்
கலயைளவே ஆகுமாம் காரிகயைார் தங்கள்
மலயைளவே ஆகுமாம் மபப்பு 39

தவேர் குறளும் திருநான் மறமைபிவும்
மபுவர் தமிழும் முனிமொழியும் - கோவை
திருவா சகமும் திருமபுவர் சொல்லும்
ஓருவா சகமென் றுணர் . 40

000000

கடவுள் வாழ்த்து

வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலராள்
நோக்குண்டாம் மனே நுடங்காது - பிக்கொண்டு
துப்பார் திருமனே தும்பிக்கையானபாதம்
தப்பாமல் சார்வார் தமக்கு

000000000 :

நன்றி ஓருவர்க்குச் செய்துக்கால் அந்நன்றி
என்று தருங்கோல் என வணைடா - நின்ற
தளரா வளர்தெங்கு தாளுண்ட நீ ரதை
தலையாலே தான தருத லால் . 1

நல்லார் ஓருவர்க்குச் செய்து உபகாரம்
கல்மலே எழுத்துப்போல் காணாமே - அல்லாத
ஈரமிலா நெஞ்சு தாரக் கீ ந்து உபகாரம்
நீ ர்மலே எழுத்துக்கு நரே 2

இன்னா இளமவை வறுமவைந் தயெத்தியக்கால்
இன்னா அளவில் இனியவும் -இன்னாத
நாளல்லா நாள்புந் த நன்மலரும் போலுமே
ஆளில்லா மங்கைக் கழகம் 3

அட்டாலும் பால் சுவையில் குன்றா(து) அளவளவாய்
நட்டாலும் நண்பல்லார் நண்பல்லர்
கட்டாலும் மனைமக்கள் மனைமக்களே; சங்கம்
சுட்டாலும் வணைமதரும் 4

அடுத்து முயன்றாலும் ஆகும்நாள் அன்றி
எடுத்து கருமங்கள் ஆகா - தொடுத்து
உருவத்தால் நீண்ட உயர்மரங்கள் எல்லாம்
பருவத்தால் அன்றிப் பழா 5

உற்ற இடத்தில் உயிர்வழங்கும் தன்மையோர்
பற்றலரைக் கண்டால் பணிவரோ - கற்றிண
பிளந்திறுவ தல்லால் பெரும்பாரம் தாங்கின
தளர்ந்து வளையுமோ தான் 6

நீர் அளவே ஆகாமாம் நீர் ஆம்பல்தான்கற்ற
நில் அளவே ஆகாமாம் நுண் அறிவு - மலேதை
தவத்து அளவே ஆகாமாம் தான்பற்ற சிலைவம்
கூலத்து அளவே ஆகாமாம் குணம் 7

நல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்றே நலமிக்க
நல்லார்சொல் கேட்பதுவும் நன்றே - நல்லார்
குணங்கள் உரைப்பதுவும் நன்றே; அவரோடும்
இணங்கி இருப்பதுவும் நன்று 8

தீ யாரகைக் காண்பதுவும் தீ ததே திருவற்ற
தீ யார்சொல் கதேப்துவும் தீ ததே - தீ யார்
கூணங்கள் உரபைப்துவும் தீ ததே; அவரோடும்
இணங்கி இருப்பதுவும் தீ து. 9

நெல்லுக் கிறதைத் தநீ ர் வாயக் கால் வழியோடிப்
புல்லுக்கும் ஆங்குப் பொசியுமாம் - ததொல் உலகில்
நல்லார் ஓர்வரர் உளரலே அவர்பொருட்டும்
எல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை. 10

பண்டம் முளைப்பது அரிசியே ஆனாலும்
விண்டு உமிபனாலும் முளையாதாம் - கொண்டபரே
ஆற்றல் உடையார்க்கும் (கும்) ஆகாது அளவு இன்றி
ஏற்ற கருமம் சயெல். 11

மடல் பெரிது தாழை (;) மகிழ் இனிது கந்தம்
உடல் சிறியர் என்று இருக்க வேண்டா - கடல் பொருது
மண்ணீ ரும் ஆகா(து) அதனருகே சிறுநீரல்
உண்ணீ ரும் ஆகி விடும் 12

கவையாகிக் கொம்பாகிக் காட்டகத்தே நிற்கும்
அவையெல்ல நல்ல மரங்கள் - அவரைநடும்வே
நீ ட்டலோலை வாசியா நின்றான் குறிப்பறிய
மாட்டாதவன் நன்மரம் 13

கான மயிலாடக் கண்பிருந்த வான்கோழி
தானும் அதுவாகப் பாவித்துத் - தானும் தன்
பொல்லாச் சிறகைவிரித் (து) ஆடினால் போலும்மே
கல்லாதான் கற்ற கவி 14

வவேங்கை வரிப்புலிநோய் தீ ர்த்த விடகாரி
ஆங்கதனுக (கு) ஆகாரம் ஆனால் போல் - பாங்கறியாப்
புல்லறி வாளர்க்குச் சயெ்த உபகாரம்
கல்லினமலே இட்ட கலம் 15

அடக்கம் உடயார அறிவிலர் என்றணணிக்
கடக்கக் கருதவும் வணேடா - மடதைத் தலயைல்
ஓடும் ன் ஓட உறும் ன் வருமளவும்
வாடி இருக்காமம் கொக்கு 16

அற்ற குளத்தில் அறுநீ ர்ப் பறவபைபோல்
உற்றுழித் தீ ர்வர் உறவல்லர் - அக்குளத்தில்
கொட்டியும் ஆம்பலும் நயெ்தலும் போலவவே
ஓட்டி உறுவார் உறவு 17

சீ ரியர் கட்டாலும் சீ ரியரே; சீ ரியர் மற்(று)
அல்லாதார் கட்டால் அங்கனனாகும்? - சீ ரிய
பொன்னின் குடம் உடநைத்தால் பொன்னாகும் என்னாகும்
மண்ணின் குடம் உடநைத்தக் கால் 18

ஆழ அமுக்கி முகக்கினும் ஆழ்கடலநீ ர்
நாழி முகவாது நால்நாழி - ததோழி
நிதியும் கணவனும் நரேபடினும் தத்தம்
விதியின் பயனே பயன் . 19

உடன்பிறந்தார் சூற்றத்தார் என்றிருக்க வணேடா
உடன்பிறந்தே கொல்லும் வியாதி - உடன்பிறவா
மாமலயைல் உள்ள மருந்தே பிணிதீ ர்க்கும்
அம்மருந்து போல் வாரும் உண்டு 20

இல்லாள் அகத்திருக்க இல்லாதது ஒன்றில்லை
இல்லாளும் இல்லாளே ஆமாயின் - இல்லாள்
வலிகிடந்த மாற்றம் உரகைக்குமலே அவ்வில்
புலிகிடந்த துறாய் விடும் 21

எழுதியவா றகோண இரங்கு மடநடுஞ்சே
கருதியவா றாமடே கருமம் - கருதிப்போய்க்
கற்பகத்தசை சரேந்தாரக்குக் காஞ்சிரங்காய் ஈந்ததலே
முற்பவத்தில் செய்த வினை. 22

கற்பிளவோ(டு) ஓப்பர் கயவர் கடுஞ்சினத்துப்
பொற்பிளவோ(டு) ஓப்பாரும் போல்வாரே - விற்பிடித்து
நீ ர்கிழிய எய்த வடும் போல மாறுமடே
சீ ர் ஒழுகு சானற்றோர் சினம் 23

நற்றாமரகை கயத்தில் நல் அன்னம் சரேந்தாற்போல்
கற்றாரகை கற்றாறே காமுறுவர் - கற்பிலா
மபர்க்கரமை மபர்க்கரே முகப்பர் முதுகாட்டில்
காககை உகககும் பிணம் 24

நஞ்சுடமை தானறிந்து நாகம் கரந்துறையும
அஞ்சாப் புறங்கிடககும் நீ ர்ப்பாம்பு - நடுஞ்சில்
கரவுடயார்தம் மகை கரப்பர் கரவார
கரவிலா நடுஞ்சத்தவர். 25

மன்னனும் மாசறக் கற்றோனும் சீர்துக்கின்
மன்னனில் கற்றோன் சிறப்புடயைன் - மன்னர்க்குத்
தன்தசேம் அல்லால் சிறப்பில்லை கற்றோற்குச்
சென்றிடம் எல்லாம் சிறப்பு 26

கல்லாத மாந்தரக் குகக் கற்றுணர்ந்தார சலக் கற்றம்
அல்லாத மாந்தரக் (கு) அறம் கற்றம் - மலல்லிய
வாழகைக் குத் தான ஈன்ற காய்க் கற்றம் கற்றமே
இல்லிற் (கு) இசைந்து ஒழுகாப் பணை . 27

சந்தன மனெ குறடா தான தயேந்த காலத்தும்
கந்தம் குறபைபடா (து;) ஆதலால் - தம்தம்
தனம் சிறியர் ஆயினும் தார்வநே தர் கட்டால்
மனம் சிறியர் ஆவரோ மற்று . 28

மருவினிய சூற்றமும் வான பொருளும் நல்ல
உருவும் உயர்குலமும் எல்லாம் - திருமடந்தை
ஆகும் போ (து) அவளோடும் ஆகும் ; அவள் பிரிந்து
போம் போ (து) அவளோடும் (ம்) போம் 29

சாந்தனயும் தீ யனவே செய்திபினும் தாம் அவரை
ஆந்தனயும் காப்பர் அறிவுடையோர் - மாந்தர்
குறகைக் கும் தனயும் குளிர நிழலதை தந்து
மறகைக் குமாம் கண்டீ ர் மரம் . 30

2378/21/05